

کتاب دانیال — شماره یکصد و سی و چہار

پیشرفت نبوی: از ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ تا قانون یکشنبہ قریب الوقوع در ایالات متحدہ

Jeff Pippenger

2024-03-13

مَدَّةُ خَتْمِ الْمِثَّةِ وَالْأَرْبَعَةِ وَالْأَرْبَعِينَ أَلْفًا، مِنْ 11 سِبْتَمْبَر/أَيْلُول 2001 إِلَى قُرْبِ صُدُورِ قَانُونِ الْأَحَدِ فِي الْوَلَايَاتِ الْمُتَّحِدَةِ، هِيَ الْفَتْرَةُ النَّبَوِيَّةُ الَّتِي يَتَحَقَّقُ فِيهَا كُلُّ رُؤْيَا فِي كَلِمَةِ اللَّهِ فِي الْآيَاتِ الْآخِرَةِ.

پس بدیشان بگو: خداوند یہوہ چنین می فرماید: این مثل را از میان خواہم برداشت، و دیگر آن را در اسرائیل بہ صورت مثل بہ کار نخواہند برد؛ بلکہ بہ ایشان بگو: روزها نزدیک است، و تحقق ہر رؤیا. حزقیال ۱۲:۲۳

در آن خط، فرشتہ سوم بار دیگر فرا می رسد، و بدین سان، این امر بہ وسیلہ فرارسیدن فرشتہ سوم در ۲۲ اکتبر ۱۸۴۴ تا عصیان ۱۸۶۳ بازنمایی می شود. عصیان ۱۸۶۳ بہ وسیلہ نخستین عصیان اسرائیل باستان در قادش نمایانہ شد، و از این رو بہ وسیلہ تمام تاریخ از عبور از دریای سرخ تا نخستین عصیان قادش بازنمایی می گردد. نخستین عصیان قادش نمونہ پیشگویانہ دومین عصیان قادش بود، و بنابراین خط از مرگ ہارون تا دومین عصیان قادش در خط مہر شدن تکرار می شود.

یہ بات ملریوں کی تاریخ میں، 1840 سے 1844 تک، دوبارہ دہرائی جاتی ہے، جس کی تمثیل مسیح کے بہتسمہ سے صلیب تک کے عرصہ میں پائی جاتی ہے، اور جو صلیب سے استفانس کے سنگسار کیے جانے تک کی تاریخ کی بھی نمائندگی کرتی تھی۔ سطر پر سطر، قدیم انبیا میں سے ہر ایک نے اس زمانی دور کے بارے میں اُن ایام سے بھی زیادہ کلام کیا جن میں وہ خود زندہ تھے۔

»ہر یک از انبیای باستانی کمتر برای زمان خود سخن گفتند تا برای زمان ما، از این رو نبوت ایشان برای ما نافذ است.« و این ہمہ بر ایشان واقع شد تا عبرت ہا باشد، و مکتوب شد برای تنبیہ ما کہ انتہای عالم ہا بر ما رسیدہ است.» 1 Corinthians 10:11. »نہ برای خودشان، بلکہ برای ما آن چیزها را خدمت می کردند کہ اکنون بہ شما خبر دادہ شدہ است بہ واسطہ آنان کہ انجیل را بہ شما بشارت دادند، با روح القدس کہ از آسمان فرستادہ شد؛ اموری کہ فرشتگان آرزومندند در آن ہا بنگرند.» 1 Peter 1:12....»

»کتاب مقدس گنجینہ ہای خود را برای این نسل آخر گرد آورده و بہ ہم پیوستہ است. ہمہ رویدادہای عظیم و وقایع پرهیبت تاریخ عہد عتیق، در این ایام آخر، در کلیسا تکرار شدہ اند و می شوند.« Selected Messages, book 3, 338, 339.

»آخری نسل“ پطرس کی برگزیدہ نسل ہے، یعنی ایک لاکھ چوالیس ہزار، اور وہ 11 ستمبر 2001 سے لے کر جلد آنے والے اتوار کے قانون تک چنے جاتے ہیں، جہاں پھر وہ ایک جھنڈے کے طور پر بلند کیے جاتے ہیں۔ خدا کے کلام کے ”تمام“—بعض نہیں، بلکہ ”تمام عظیم واقعات اور سنجیدہ معاملات“—اپنے آپ کو دہرا رہے ہیں، ”آخری ایام“ کی ”کلیسیا“ کی ”آخری نسل“ میں۔ مہر لگنے کی لکیر میں، بائبل کی تمام کتابیں آپس میں ملتی ہیں اور اختتام کو پہنچتی ہیں۔

»در مکاشفہ، ہمہ کتاب ہای کتاب مقدس بہ ہم می رسند و پایان می پذیرند. اینجا متمم کتاب دانیال است. یکی نبوت است؛ دیگری مکاشفہ. کتابی کہ مہر شدہ بود، مکاشفہ نیست، بلکہ آن بخش از نبوت دانیال است کہ بہ ایام آخر مربوط می شود. فرشتہ فرمان داد: ”اما تو، ای دانیال، کلام را مخفی دار و کتاب را تا زمان آخر مہر کن.“ دانیال ۱۲:۴. اعمال رسولان، ۵۸۵.

«بخش نبوت دانیال مربوط به ایام آخر» که مَهر آن گشوده شد، همان رؤیاهایی است که نزد دو نهر بزرگِ شنعار، یعنی اولای و حدّاقْل، به دانیال داده شد. آن رؤیاها دانیال پابِ هشت، آیات سیزده و چهارده، و باب یازده، آیات چهل تا چهل و پنج را نمایندگی می‌کنند. زمان مَهر شدن صد و چهل و چهار هزار، آن تاریخ است که در آن مسیح، به عنوان کاهن اعظم آسمانی، برگزیدگانِ نسلِ نهایی را برای ابد در رابطه‌ای مرکب از الهی و انسانی مَهر می‌نهد. آیه چهل دانیال یازده، رابطه اژدها، وحش و نبی کذاب را مشخص می‌سازد که اکنون با هم جهان را به سوی هارمجدون رهبری می‌کنند؛ چنان که در تاریخ شاخ جمهوری‌خواهی بر وحش زمینی بازنمایی شده است، همان وحشی که در طی تاریخ آیه چهل به عنوان ششمین پادشاهی نبوت کتاب مقدس حکم می‌راند. آیه چهل همچنین جدایی حکیمان و جاهلان را مشخص می‌سازد که تاریخ شاخ پروتستانیسم را در همان دوره تعریف می‌کند، از 1798 آغاز شده تا قانون یکشنبه‌ای که به زودی خواهد آمد.

تمام «کتاب‌های کتاب مقدس» در کتاب مکاشفه «به هم می‌رسند و پایان می‌یابند»، و هنگامی که به هم می‌رسند، کتاب مکاشفه کتاب دانیال را «تکمیل» می‌کند، و واژه «تکمیل» به معنای به کمال رساندن است. در زمان مَهر شدن آن صد و چهل و چهار هزار، چنان که در کتاب مکاشفه به تصویر کشیده شده است، نبوت‌های دانیال که در ایام آخر گشوده شدند، به کمال رسانده می‌شوند، آنگاه که سطر بر سطر، بر خط تاریخ نمایانده شده در باب هجدهم مکاشفه، که با صدای آیات یک تا سه آغاز می‌شود و با صدای دوم آیه چهار پایان می‌یابد، با یکدیگر گرد آورده می‌شوند.

کمال رؤیای نبوی که در کتاب دانیال به وسیله نهر حدّاقْل نمایانده شده است، بیانگر کمال رؤیت بیرونی دشمنان قوم خداست که مقدس و لشکر را پایمال می‌کنند. کمال رؤیای نبوی که در کتاب دانیال به وسیله نهر اولای نمایانده شده است، بیانگر کمال رؤیت درونی مسیح است که آنگاه که وعده عهد را در پیوند دادن الوهیت با انسانیت بر نسل نهایی برگزیده به انجام می‌رساند، در میان قوم خود ظاهر می‌شود.

تاریخ مَهرگزاری، جو زمینی درنده کے ریپبلکن سینگ پر مرکوز ہے، 2001 میں زمینی درنده کے پیٹریاٹ ایکٹ بولنے سے شروع ہوتی ہے، اور اُس بولنے پر ختم ہوتی ہے جس کی نمائندگی 1798 کے ایلین اور سیڈیشن ایکٹس نے کی، جو مکاشفہ باب تیرہ میں یوں پیش کیے گئے ہیں کہ زمینی درنده اژدہا کی مانند بولتا ہے۔ 1798 کے ایلین اور سیڈیشن ایکٹس ایک ایسی لکیر کے اختتام کی نمائندگی کرتے ہیں جو 1776 میں اعلان آزادی کے بولے جانے سے شروع ہوئی۔ نبوتی تاریخ کے اُس دورانیے کے وسط میں، زمینی درنده نے 1789 میں آئین کو نافذ العمل ہونے کے لیے بول دیا۔

بیان 1776 با بیان قانون میهن دوستی هم راستا است، و قوانین بیگانگان و فتنه نمایانگر قانون یکشنبه‌ای است که به زودی در ایالات متحده خواهد آمد. در میانه آن تاریخ، باید بیان دیگری نیز باشد که با 1789 هم راستا باشد. صدای نخست مکاشفہ هجده، آیات یک تا سه، آشکارا چنین شناخته می‌شود که در زمانی وارد شد که بناهای عظیم شهر نیویورک فرو افکنده شدند. صدای دوم آیه چهار نیز به روشنی به عنوان قانون یکشنبه‌ای که به زودی خواهد آمد شناخته می‌شود. هر دوی آن صداها، صداهاى الهی‌اند، زیرا هر دو صدای آن فرشته‌ای هستند که قرار است زمین را با جلال خود منور سازد، همان که خواهر وایت او را فرشته اول مکاشفہ چهارده معرفی می‌کند. عیسی نخستین فرشته بود، و او همواره پایان یک چیز را با آغاز آن به تصویر می‌کشد؛ پس او همچنین فرشته سوم نیز هست، همان فرشته‌ای که زمین را با جلال خود منور می‌سازد.

فرشته نخست همچنین در باب دهم مکاشفہ به تصویر کشیده شده است، در حالی که در 11 اوت 1840 فرود می‌آید، و بدین سان نزول آن فرشته را در 11 سپتامبر 2001 به گونه‌ای نمادین پیش‌نمایی می‌کند. خواهر وایت به صراحت بیان می‌دارد که فرشته‌ای که در باب دهم فرود آمد، «کسی کمتر از

خود عیسی مسیح نبود.» صدای نخست و دوم مکاشفه هجده، صدای مسیح است. آن تاریخ به گونه ای نمادین در 1776، 1789 و 1798 بازنمایی شده است، هنگامی که حیوان زمین سه بار سخن گفت. صدای مسیح که در میان آن دو صدای مکاشفه هجده سخن می گوید، زمانی است که او در باب یازدهم مکاشفه سخن می گوید.

اور ساڑھے تین دن کے بعد خدا کی طرف سے زندگی کی روح اُن میں داخل ہوئی، اور وہ اپنے پاؤں پر کھڑے ہو گئے؛ اور جنہوں نے انہیں دیکھا اُن پر بڑا خوف طاری ہو گیا۔ اور انہوں نے آسمان سے ایک بڑی آواز سنی جو اُن سے کہتی تھی، یہاں اوپر آ جاؤ۔ اور وہ بادل پر سوار ہو کر آسمان پر چڑھ گئے؛ اور اُن کے دشمن انہیں دیکھتے رہے۔ مکاشفہ 11:11، 12.

در ژوئیه ۲۰۲۳، ندای از آسمان (ندای مسیح) آغاز به برانگیختن آن دو شاهی کرد که به دست اژدهای بی خدای برآمده از هاویه در کوچه ها کشته شده بودند. از آن نقطه، مسائل مرتبط با قانون اساسی ایالات متحده به موضوعی نبوی بدل شد، زیرا در ندای بعدی که به وسیله ۱۷۹۸ نمایانده می شود، قانون اساسی به طور کامل سرنگون خواهد شد. هر یک از سه نشان راه ۱۷۷۶، ۱۷۸۹ و ۱۷۹۸، با سه ندای الهی که به عنوان ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱، ژوئیه ۲۰۲۳، و قانون یکشنبه به زودی فرارسنده مشخص شده اند، هم تراز هستند.

این سه گام با سه مرحله مصیبت سوم هماهنگ اند؛ مصیبتی که با ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱، ۷ اکتبر ۲۰۲۳، و قانون یکشنبه ای که به زودی خواهد آمد نمود یافته است؛ زمانی که شیپور هفتم، که همان مصیبت سوم است، ناگهان در ساعت «زلزله ای عظیم» فرا می رسد. در سال ۲۰۲۳، انتقال هر دو شاخ وحش زمین آغاز شد، چنان که در خواب پنهانی تمثال نبوکدنصر به تصویر کشیده شده است. خواب نبوکدنصر در باب دوم، رازی بود که تنها خدا می توانست آن را آشکار سازد، و او آن را بر کسانی آشکار کرد که از نخستین آزمون، که در باب اول دانیال به تصویر درآمده است، گذشته بودند.

انیال و آن سه یار شایسته در فصل نخست، که از نخستین آزمون سرافراز بیرون آمدند، همان کسانی بودند که برگزیدند خوراک آسمانی را بخورند و از رژیم بایل سر باز زنند. ایشان همان کسانی اند که یوحنا در مکاشفه فصل دهم از آنان سخن می گوید؛ آنان که کتاب کوچک را از دست فرشته می گیرند—که مقامی جز خود عیسی مسیح ندارد—و پیام مندرج در آن را می خورند. آنان همان کسانی اند که در یوحنا فصل ششم، برگزیدند گوشت را بخورند و خون منای آسمانی را بنوشند؛ همان چیزی که طبقه دیگر آن را رد کرد و آنگاه از مسیح روی برتافت و دیگر هرگز با او راه نرفت، در فصل ششم، آیه شصت و شش.

در آن سیر، مسیح در جلیل تعلیم می داد، که معنای آن «لولا» یا «نقطه تحول» است. او در آنجا پیام من آسمانی را عرضه کرد، که شاگردانش می بایست آن را بخورند؛ همان گونه که یوحنا در مکاشفه باب دهم خورد، و حزقیال در باب سوم، و ارمیا در باب پانزدهم. تاریخی که یوحنا در مکاشفه باب دهم، هنگامی که کتابچه را خورد، نمایان ساخت، تاریخ میلیری ها از ۱۸۴۰ تا ۱۸۴۴ را مجسم می کرد؛ اما بیش از آن که به طور مستقیم نمایانگر تاریخ میلیری ها باشد، به طور مستقیم تر نمایانگر دوره مهر شدن یکصد و چهل و چهار هزار نفر بود. این امر از خود باب آشکار است، از رهگذر دستورهایی که به یوحنا داده شد، آنگاه که به او گفته شد کتابچه را بخورد.

وَسِيرْتُ إِلَى الْمَلَاكِ، وَقُلْتُ لَهُ: اَعْطِنِي السِّفَرَ الصَّغِيرَ. فَقَالَ لِي: خُذْهُ وَكُلْهُ؛ فَإِنَّهُ سَيَجْعَلُ بَطْنَكَ مَرًّا، وَلَكِنَّهُ يَكُونُ فِي قَمِيكَ حُلْوًا كَالْعَسَلِ. رؤيا 10:9

در این آیه، پیشاپیش به یوحنا گفته شد که گرفتن و خوردن کتاب کوچک چه تجربه ای را از پیامی که می خورد پدید خواهد آورد. میلیری ها پیش از تحقق تاریخی نمادپردازی یوحنا درباره خط تاریخ نبوی

خویش، تجربه‌های تلخ و شیرین را در نمی‌یافتند. اما به یکصد و چهل و چهار هزار نفر از پیش گفته شده است، و از ایشان خواسته شده است که بدانند. هنگامی که یوحنا یا تاریخ حرکت فرشته اول را به تصویر می‌کشد یا تاریخ فرشته سوم را، آن پیام دو طبقه از عبادت‌کنندگان را پدید می‌آورد، و سپس با آن نومیدی تلخ پایان می‌یابد. هنگامی که ارمیا کتاب کوچک را خورد، آنگاه از معاشرت با «مجمع استهزاکنندگان» سر باز زد.

در مجلس استهزاکنندگان ننشستم و شادی نکردم؛ به سبب دست تو تنها نشستم، زیرا مرا از خشم پر ساخته‌ای. ارمیا ۱۷:۱۵.

وقتی حزقیال طومار کوچک را خورد، به او گفته شد که پیام را به شورشیان خاندان اسرائیل برساند، که گوش فرا نخواستند داد.

علاوه بر این، به من گفت: «ای پسر انسان، آنچه را می‌یابی بخور؛ این طومار را بخور و برو و با خاندان اسرائیل سخن بگو... اما خاندان اسرائیل به تو گوش نخواهند داد؛ زیرا به من گوش نمی‌دهند؛ چون تمامی خاندان اسرائیل گستاخ و سخت‌دل‌اند.» حزقیال ۳:۷، ۷

Όταν ο Χριστός πρόσφερε τον επουράνιο άρτο, που ήταν η σάρκα Του και το αίμα Του, στην κατ' οίκον εκκλησία Του στη Γαλιλαία, η τάξη που απομακρύνθηκε δεν περπάτησε πλέον μαζί Του, και το γεγονός ότι αυτό συνέβη στο κεφάλαιο ΕΞΙ, εδάφιο ΕΞΗΝΤΑ ΕΞΙ, προσδιορίζει ότι η βρώση είναι το πρώτο μέρος μιας δοκιμαστικής διαδικασίας τριών σταδίων, η οποία αρχίζει με την κάθοδο του αγγέλου. Η δεύτερη δοκιμασία είναι εκεί όπου φανερώνονται οι δύο τάξεις, είτε πρόκειται για την αντίθεση του Ιεζεκιήλ προς τον σκληρόκαρδο οίκο του Ισραήλ, είτε για τις φρόνιμες και τις μωρές παρθένες τόσο της αρχής όσο και του τέλους του Αντβεντισμού, είτε για τον Ιερεμία σε αντιπαράθεση προς τη σύναξη των εμπαικτών, είτε διά του Δανιήλ και των τριών αξίων σε αντιδιαστολή προς τους σοφούς της Βαβυλώνας στο δεύτερο κεφάλαιο του Δανιήλ

در امتداد یوحنا باب شش، رسیدن به جلیل برابر است با ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱. پیام خوردن جسم و نوشیدن خون، همان تاریخی است که در نهایت به قانون یکشنبه‌ای که به زودی خواهد آمد منتهی می‌شود. «انسان همان چیزی است که می‌خورد؛ چنان‌که در دانیال و آن سه یار برگزیده در باب یک نمایان شده است، و در یوحنا شش، آنان که برگزیدند جسم مسیح را بخورند و خون او را بنوشند، به صورت همان چیزی درآمدند که خوردند. آنان به صورت مسیح درآمدند، در حالی که آن طبقه دیگر که برگشتند و دیگر با مسیح راه نرفتند، صورت وحش را ظاهر ساختند. یک طبقه صورت خالق بود، و دیگری صورت مخلوق. یوحنا باب شش معنای «جلیل» را نیز به ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ می‌افزاید، زیرا معنای آن «لولا» است، و بدین‌سان نقطه عطف شاگردان را مشخص می‌سازد. آیا آنان به سوی خوراک آسمانی باز می‌گشتند یا به سوی خوراک بابل؟ در نقاط عطف نبوی است که مسیح نور دوره بعدی را ظاهر می‌سازد، چنان‌که نزول او در سال ۲۰۰۱ این معنا را مجسم کرد، هنگامی که زمین از جلال او روشن گردید.

«از تاریخ گذشته درس‌هایی باید آموخته شود؛ و توجه به این درس‌ها جلب می‌شود تا همه دریابند که خدا اکنون نیز بر همان اصولی عمل می‌کند که همواره عمل کرده است. دست او اکنون نیز در کار او و در میان امت‌ها دیده می‌شود، درست همان‌گونه که از زمانی که انجیل نخستین بار به آدم در عدن اعلام شد، همواره دیده شده است.»

”ایسے ادوار آتے ہیں جو اقوام اور کلیسیا کی تاریخ میں نقاط انقلاب ہوتے ہیں۔ خدا کی عنایت میں، جب یہ مختلف بحران آ پہنچتے ہیں، تو اُس وقت کے لیے نور عطا کیا جاتا ہے۔ اگر اسے قبول کر لیا جائے

تو روحانی ترقی ہوتی ہے؛ اور اگر اسے رد کر دیا جائے تو روحانی زوال اور تباہی کامل اس کے پیچھے آتی ہے۔ خداوند نے اپنے کلام میں انجیل کے جارحانہ کام کو، جیسا کہ وہ ماضی میں انجام دیا گیا ہے اور مستقبل میں بھی انجام دیا جائے گا، آخری تصادم تک آشکارا کیا ہے، جب شیطانی قوتیں اپنی آخری حیرت انگیز جنبش کریں گی۔" Bible Echo، 26 اگست 1895۔

خدا ہموارہ بر همان خطوط تاریخ گذشتہ عمل می کند و ہرگز تغییر نمی یابد۔ «نقاط عطفی» (جلیل) وجود دارد کہ «پجرانہا» هستند، و در آن «نقاط عطف»، «نور مخصوص آن زمان داده می شود»۔ نور مربوط بہ دورہ مهر شدن یکصد و چہل و چہار ہزار تن، در بحرانی داده شد کہ در 11 سپتامبر 2001 آغاز گردید۔ اگر آن نور «پذیرفته شود، پیشرفت روحانی حاصل می شود؛ و اگر رد شود، انحطاط روحانی و شکست کشتی در پی خواہد آمد»۔ این نور دو طبقہ از پرستش کنندگان را پدید می آورد۔ نوری کہ پس از نقطہ عطف می آید، نمایانگر پیامی است کہ دو طبقہ از پرستش کنندگان را پدید می آورد۔

باب دوم دانیال، آزمون دوم را بہ تصویر می کشد؛ آزمونی کہ در پی آزمون خوراکی باب اول می آید۔ در آیہ اول باب اول دانیال، یہودا تازہ بہ دست نبوکدنصر مغلوب شدہ بود، کہ سپس نخستین پادشاہی نبوت کتاب مقدس گردید۔ این نقطہ عطفی ہم در تاریخ ملت ہا و ہم در تاریخ کلیسا بود؛ بحرانی عظیم بود، و آنگاہ نور یک آزمون خوراکی داده شد۔ دانیال و آن سہ یار برگزیدہ از آزمون کامیاب بیرون آمدند، و سپس در باب دوم، بار دیگر نمایندگان کسانی شدند کہ از آزمون دوم نیز سرافراز گذشتند۔ آزمون دوم، آزمونی درباره رازی بود کہ ہیچ انسانی، حتی نبوکدنصر، آن را نمی دانست۔

د آزمینبت ننبہ د نبوکدنصر د خوب انخوړ و۔ دا د ژوند او مرګ هغه ازموینه وه چې د داسې انخوړ په اړه وه چې هېچا نه پېژانده۔ دغه انخوړ د کتاب مقدس د نبوت سلطنتونه وپېژندل، او د دانیال په اووم او اتم فصلونو کې د دانیال د دوهم فصل ہماغہ سلطنتونہ د خناورو په بڼہ انخوړ شوي دي۔ د نبوکدنصر ازموینه د «خناورو د انخوړ» ازموینه وه، چې په وروستیو ورځو کې د یوسل او څلوېښتو زرو د مهر لګېدو د دورې پر مهال واقع کېږي۔

در ایام آخر، تشکیل صورت وحش، آزمون عظیم برای قوم خداست کہ بہ وسیلہ دانیال و آن سہ یار برگزیدہ نمایانده شدہ اند۔ این ہمان آزمونی است کہ ایشان باید پیش از آنکہ مهر شوند از آن سرافراز بیرون آیند؛ از این رو، این پیام مهر و آزمون است کہ یا گروهی را پدید می آورد کہ مهر خدا را دریافت می کنند و صورت خدا را منعکس می سازند، یا گروهی را کہ مهر وحش را می گیرند و بنابراین صورت وحش را منعکس می کنند۔ در باب دوم دانیال، پیام صورت وحش تا آن تاریخ کہ بہ مسئلہ ای مرګ و زندگی بدل می گردد مهر شدہ بود۔ صورت نبوکدنصر بہ درستی از سوی میلری ہا فهمیدہ شد، اما در تاریخ مهر شدن، حقیقتی سری کہ با صورت نبوکدنصر مرتبط است گشودہ می شود، لیکن تنها بر کسانی کہ آن پیامی را کہ ہنگام فرا رسیدن نقطہ عطف می بایست خوردہ شود پذیرفته اند۔

آن خوراک، پیام باران آخر است کہ ہنگامی آغاز شد کہ فرشتہ مکاشفہ ہجدہ نازل گردید، و پیام باران آخر ہمان روش «خط بر خط» است۔ بدون خوردن آن حقیقت، پیام پنهان شکل گیری تصویر وحش دیدہ نمی شود۔

الن وایت «بہ روشنی نشان داده شد کہ صورت وحش پیش از بستہ شدن زمان آزمایش تشکیل خواہد شد»۔ پیام تشکیل صورت وحش در دانیال دو، نمایانگر شکل گیری آن صورتی است کہ تنها در تاریخی کہ پس از «نقطہ عطف» در پی آمد دیدہ می شد، ہنگامی کہ نور آنگاہ داده می شد۔ آنچه اکنون درباره تمثال نبوکدنصر فهمیدہ می شود این است کہ آن صرفاً چہار پادشاہی نخست نبوت کتاب مقدس را مشخص نمی کرد، بلکہ ہر ہشت پادشاہی را مشخص می ساخت، و آن فہم، آرایش

تازہ‌ای از صورتِ وحش پدید می‌آورد.

آن حقیقت آشکار می‌سازد که وحش هشتم از آن هفت است، و نیز روشن می‌سازد که ایالات متحده، که نخست صورتِ وحش را پدید می‌آورد و سپس تمام جهان را وادار می‌سازد که همان را انجام دهد، ویژگیِ نبویِ همان وحشی را که صورتِ آن را می‌سازد، دارا خواهد بود. آن صورتِ دربرگیرندهٔ این حقیقت است که آن، هشتم است، و از آن هفت؛ و در تاریخ سه صدای مسیح، نقطهٔ عطفِ یازدهم سپتامبر ۲۰۰۱، صدای سال ۲۰۲۳ که استخوان‌های خشک و مردهٔ دو شاهد را بر پاهایشان فرا می‌خواند، و صدای دعوت به بیرون آمدن از بابل را نشان‌گذاری می‌کند.

صدای ۲۰۲۳ همان صدایی است که راز تصویر نبوکدنصر را شناسایی می‌کند و زمانی را که آن به سخن درمی‌آید.

۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ نمایانگر دوره‌ای است که از آنجا آغاز می‌شود و در ۱۸ ژوئیهٔ ۲۰۲۰ پایان می‌یابد. دورهٔ صدای دوم از فصل یازدهم، نمایانگر دوره‌ای است از ۱۸ ژوئیهٔ ۲۰۲۰ تا صدای سوم در قانون یکشنبه که به زودی خواهد آمد. دورهٔ دوم که در ۱۸ ژوئیهٔ ۲۰۲۰ آغاز می‌شود، شامل نشانهٔ ۳ نوامبر ۲۰۲۰ و نشانهٔ ۶ ژانویهٔ ۲۰۲۱ است، زمانی که آنان که آن دو شاهد را کشته بودند، شروع به شادی کردن و فرستادن هدایا کردند؛ و نیز شامل ژوئیهٔ ۲۰۲۳ است، هنگامی که صدا در بیابان آغاز کرد به نواختن هشدار شیپور هفتم.

ما این مطالعه را در مقالهٔ بعدی ادامه خواهیم داد.

بر کناره‌های رود خابور، حزقیال گردبادی را دید که گویا از شمال می‌آمد، «ابری عظیم، و آتشی که در خود می‌پیچید، و در اطراف آن درخششی بود، و از میان آن چیزی مانند رنگ کهربا.» شماری از چرخ‌ها که در یکدیگر تلاقی داشتند، به وسیلهٔ چهار موجود زنده به حرکت درمی‌آمدند. بسیار فراتر از همهٔ اینها «شبهات تختی بود، مانند منظر سنگ یاقوت کبود؛ و بر آنچه شبیه تخت بود، شباهتی مانند منظر انسانی بر فراز آن.» «و در کروی‌بان، زیر بال‌هایشان، صورت دست انسانی ظاهر بود.» حزقیال ۱:۴، ۲۶؛ ۱۰:۸. چرخ‌ها از حیث ترتیب چنان پیچیده بودند که در نگاه نخست آشفته می‌نمودند؛ اما در هماهنگی کامل حرکت می‌کردند. موجودات آسمانی، که به وسیلهٔ دستی در زیر بال‌های کروی‌بان نگاه داشته و هدایت می‌شدند، این چرخ‌ها را به پیش می‌رانند؛ و بر فراز آنها، بر تخت یاقوت کبود، آن وجود ازلی قرار داشت؛ و گرداگرد تخت، رنگین‌کمانی بود، نماد رحمت الهی.

«چنان‌که پیچیدگی‌های همانند چرخ‌ها زیر هدایت آن دستی بود که در زیر بال‌های کروی‌بان قرار داشت، همچنین بازی پیچیدهٔ رویدادهای انسانی نیز تحت مهار الهی است. در میان کشمکش و آشوب ملت‌ها، آن که بر فراز کروی‌بان نشسته است، هنوز هم امور زمین را هدایت می‌کند.»

ntolite nke mba di iche iche nke, n'otu n'otu, biri n'oge na n'onodu e kenyere ha, Ya"
ebe ha na-agba amà n'amaghi ama nye eziokwu ahụ nke ha onwe ha amaghi ihe o
putara, na-agwa anyi okwu. Nye mba o bu la na nye onye o bu la nke taa, Chineke
ekenyela onodu n'ime nnukwu atumatu Ya. Taa, a na-atu ndi mmadu na mba di iche
iche site n'akpukpo itu ihe di n'aka Onye ahụ na-adighi emehie emehie. Ha niile, site
n'nhoputa nke aka ha, na-ekpebi odinihu ha, Chineke na-achikwa ihe niile ka e wee
mezuo nzube Ya"

"وہ تاریخ جسے عظیم "میں ہوں" نے اپنے کلام میں متعین فرمایا ہے، نبوتی زنجیر میں ایک کڑی کو دوسری کڑی سے ملاتے ہوئے، ماضی کی ابدیت سے مستقبل کی ابدیت تک، ہمیں بتاتی ہے کہ آج ہم زمانوں کے تسلسل میں کہاں کھڑے ہیں، اور آنے والے وقت میں کس چیز کی توقع کی جا سکتی ہے۔

نبوت نے جو کچھ رونما ہونے کے بارے میں پیشین گوئی کی تھی، زمانہ حاضر تک، وہ تاریخ کے صفحات پر ثبت ہو چکا ہے، اور ہم اس بات کا یقین رکھ سکتے ہیں کہ جو کچھ ابھی آنا باقی ہے وہ بھی اپنے مقررہ ترتیب کے مطابق پورا ہوگا۔" Education, 177, 178.